

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 47

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

25 de noviembre - 25. novembra 1993

Naj čezme k Tebi hodijo ljudje...

OB 50-LETNICI SMRTI FRANCETA BALANTIČA

Balantičeva pesem nas je — begunce — spremljala v svet, Balantičeva pesem nas bodri in spremlja še danes, ko smo se ustavili na bregu Srebrne reke onstran valovij oceana.

Slovenska psiha se izživlja v liriki, v pesmi srca, v podobi narave in lepote. Zveneča beseda je našla svojega mojstra v Balantiču, pesniku pšeničnih polj pa tudi smrtnih vonjev, pesniku boja s strastmi pa tudi umirjenostji v Bogu. Balantič je bil pesnik človeka v vsem njegovem človeškem bivanju, pa tudi v vsem njegovem iskanju in vračanju k Bogu. Tiho je živel v svoji notranosti, a je glasno govoril svojim soljudem.

Govoril je s svojo pesmijo pa tudi s svojim življenjem. Kakor se je v svojih pesmih boril z notranjim zlom in klicem mesa, tako se je v svojem življenju boril proti zunanemu zlu, ki ga je tedaj predstavljal komunizem. Kot v svojih pesmih ni ostal na pol poti, ampak je našel pot k več-

nemu Miru, ki ga je čutno, čustveno in miselno iskal, tako v svojem zemskem bivanju ni stal ob strani, ampak se je za Resnico boril in končno umrl ter tako našel tudi zemski mir.

Bili smo mu blizu vseh teh petdeset let, njegova usoda je bila podobna usodi naših bratov, njegova pesem nas je bodrila in nas spominjala na dom. Doma zmolčan je kot žerjavica tlel v naših srcih in naših besedah, dokler se ni vrnil v domovino, čeprav še vedno ni našel mesta, ki mu pripada. Tam bi ga radi rehabilitirali kot pesnika, a o njem kot človeku molčijo.

Pri nas pa je že od vsega začetka romanja po svetu našel mesto kot mojster slovenske pevne besede in kot zgled junaka in odločnosti.

V obeh svojstvih naj nas spremlja še nadalje, pa tudi naj bo priznan v svoji polnosti in vsestranosti v „dobrotljivih domačih dobravah“.

Tine Debeljak

Težaven položaj Slovencev v Italiji

V nedeljo, 21. novembra, so bile v Italiji v precej občinah občinske volitve. Med temi so bile tudi v Trstu, Devinu in Miljah, kjer živi veliko Slovencev.

Po zadnji spremembi volilnega zakona je Italija postavila volitve na večinski sistem (ne proporcionalen) in s tem onemogočila manjše stranke, med njimi tudi Slovensko skupnost.

Zato se je ta morala nasloniti na kakšno koalicijsko, če je hotela imeti sploh kako težo v prihodnji administraciji.

V Trstu sta bili dve taki skupini. Prva, Lista za Trst, je bila izrazito nacionalistična, neofašistična, vodil jo je kandidat za župana Giulio Staffieri.

Druga skupina se je zbrala okoli gospodarstvenika Riccarda Illyja, kjer so se zbirali Zeleni, Republikanci, del Krščanske demokracije, stranka Demokratične leveice pa tudi Slovenska skupnost.

Poleg teh dveh so nastopile še manjše stranke, ki pa v večinskem sistemu niso odnesle nič: Slovenec Stojan Spetič je kandidiral na listi Komunistične prenove, nastopala je tudi Severna liga itd.

Volitve niso še razjasnile položaja. Po telefonskem obvestilu je največ glasov dobil Illy — 39,8%, za njim pa desničarska Lista za Trst — 32%. Ti dve stranki gresta 5. decembra na drugi krog volitev. Ni jasno, za koga bodo volili člani tretje uvrščene Severne lige (njen odnos do Slovencev je zelo nejasen) in drugi volilci.

Bile so še volitve v Devinu, kjer je zmagała koalicijska leveice, Zelenih in Slovenske skupnosti, ki je izvolila precej slovenskih kandidatov, med njimi Martina Breclja, ki je dobil največ preferenčnih glasov. V Miljah je tudi zmagała ta koalicija, v obeh občinah so desničarji in ultranacionalisti zasedli drugo mesto.

Nova levičarska stranka

Demokrati, Zeleni — ekološka socialna stranka in Socialistična stranka Slovenije so podpisali dogovor o povezovanju in združevanju njihovih strank.

Po besedah Igorja Bavčarja, predsednika Demokratske stranke, bo v slovenskem političnem prostoru kmalu nastala nova stranka, ki bo povezovala sredino. Predsednik socialistov Viktor Žakelj je dejal, da je tesnejše povezovanje omenjenih strank poskus, da bi iz „male koalicije“ nastala vplivna politična skupina. Obžaloval je, ker so Janševi socialdemokrati ubrali drugo pot. Peter Tancig je opozoril, da sedanja opozicija ne opravlja nadzorne funkcije v parlamentu. Dimitrij Rupel je

dodal, da imajo skupno 12 poslancev v državnem zboru, kar pomeni, da so najmočnejša opozicijska skupina. Dušan Plut pa je dejal, da „zeleno gibanje“ potrebuje za uresničitev svojih zamisli širšo podporo in da ekološki radikalizem ni rešitev.

Imena skupne stranke za zdaj še niso določili, vendar naj bi iz njega bila razvidna socialdemokratska opredelitev. V povezovanje želijo vključiti še nekatere neparlamentarne stranke, Slovensko obrtno-podjetniško stranko, krščanske socialiste in tudi Zelene Slovenije. Glede povezovanja z LDS pa so dejali, da želijo s to stranko ustvarjalno sodelovati.

„Slovenec“, 9. 10. 93

Informacije iz Slovenije

V razpravi o osnutku kazenskega zakonika RS je bil sprejet sklep, da je kazni-vo dejanje tudi genocid nad narodnostjo, etnično, rasno, versko ali politično skupino. Tu je mišljeno tudi domobranstvo oziroma istomisleče civilno prebivalstvo.

Predlog Zmaga Jelinčiča (bivšega ud-baša), da naj se slovenski državljani, ki imajo še kako drugo državljanstvo, enemu od obeh odpovedo, je bil zavrnjen. Poslanci SKD se vedno opozarjali, da bi to bilo v škodo Slovincem po svetu.

Proračun RS je bil sprejet, potem ko je vlada veliko vsoto z obrambnega resorja porazdelila na socialno in gospodarsko področje. To je bila cena, ki jo je morala plačati vlada za glasove bivših komunistov Združene liste in novo ustanovljene „sredinske“ stranke Zelenih, socialistov in demokratov, ki se je tako pokazala kot popolna levičarska.

V Mariboru stavkajo delavci Tovarne investicijske opreme. Zasedli so tudi tovarno. Sklad RS za razvoj je stavkajočim odgovoril, da je njihova zahteva o denarju za odpravnino presežnih delavcev nesprejemljiva in predlagal prekinitev stavke.

V parlamentu se je začelo posvetovaje o ustanovitvi institucije varuha človekovih pravic — ombudsmana, ki naj bi ga z zakonom dobili še letos.

V Mariboru je bil ustoličen novi rektor univerze dr. Ludvik Toplak (bivši predsednik parlamenta). Na ljubljanski univerzi nadaljuje svoje delo rektor dr. Janez Tišler.

Najvišji organ sveta RTV Slovenija je izvolil za svojega generalnega direktorja pisatelja in publicista Žarka Petana. Potrditi ga mora še parlament, kar pa ni tako gotovo, saj je bil Petan še prej velik kontestator komunističnemu režimu.

18. novembra je prišel v Slovenijo na obisk predsednik državnega švicarskega parlamenta Otto Pifler.

Uskladili so sporazum o sodelovanju v izobraževanju, kulturi in znanosti med vladama Slovenije in Albanije.

Preiskovalna komisija slovenskega parlamenta se je odločila, da predloži vladi predlog ustanovitve skupine ekspertov, ki naj bi poslušala odkriti, kam je iz tovarne Elan odteklo na milijone dolarjev, in jih tudi skušala vrniti.

Spomenik žrtvam Jelendola in Mozlja

V nedeljo je Društvo za ureditev zamolčanih grobov postavilo križ na Mirni gori nad Ribnico (okoli 300 metrov jugovzhodno od doma). Blagoslovil ga je pater France Šetar. Tam je pokopanih okoli 50 vaških stražarjev, ki so jih partizani pobili konec oktobra 1943. Natančno število ubitih in povsem natančna lokacija (domnevno treh) grobišč še nista znana.

Ob pol enajstih se je začela maša v cerkvi v Mozlju. Cerkev je bila nabito polna, mašo za žrtvami komunizma (večinoma gre za borce narodne ilegale - četnike), ki so bile pobite oktobra 1943 blizu Mozlja, pa so darovali prelat Franci Vrhunc, Branko Rozman, France Šetar in kočevski župnik Marjan Lampret. (12. oktobra 1943 so slab kilometer vzhodno od Mozlja partizani ustrelili 16 ljudi, ki so jih pred tem na sodni farski v Kočevju kot protirevolucionarje obsodili na smrt. Takoj za njimi so pri Mozlju pobili še 114 jetnikov iz Kočevja, večinoma plavogardistov.) Po maši so se svojci, duhovniki in simpatizerji zbrali poleg možljskih grobišč. Društvo Grčarice in Društvo za ureditev zamolčanih grobov sta tam postavila več lesenih križev. 5. oktobra letos so tam poskusno izkopavali, vendar grobišč niso našli. Po izkopavanju je nekdo pokazal, kje naj bi bila grobišča (blizu kraja, kjer so izkopavali).

Ob 14. uri se je začela maša v cerkvi na ribniškem pokopališču v Hrovači. Po maši je prelat Franci Vrhunc v navzočnosti številnih duhovnikov blagoslovil spomenik na mestu, kjer so oktobra 1944 pokopali 92 trupel, izkopanih v Jelendolu. Glavni govor je imel dr. Tine Velikonja, predsednik Nove slovenske zaveze.

Kdo so žrtve iz Jelendola? Takoj po

pobojih pri Mozlju je Franc Pirkovič Čort nadaljeval delo v Ribnici. Ribniško sojenje zajetim vaškim stražarjem sredi oktobra 1943 je na kratko opisal Franci Strle v knjigi Tomšičeva brigada 1943 (Ljubljana, 1989, str. 354-356 in 433). Med drugim piše: „Vojaški tožilec je bil general Jaka Avšič. Večinoma so bili obsojeni na smrt. Obsojene zločince so vosovci vozili z oklopnim tovornjakom nekam proti Kočevju, kjer so bili usmrčeni.“ Iz ribniške vojašnice so jih vozili v Jelendol, kjer so jih v noči z 22. na 23. oktober pobili okoli 150. 24. oktobra so pri Grčaricah postrelili 21 jetnikov, pripeljanih iz Kočevja. Istega dne so zadnjo „kočevsko“ skupino 54 letnikov (zaradi približevanja Nemcev) odgnali nad Grčarice v Medvedjekov gozd. Štirje so ušli, druge so pobili (grobišče še ni odkrito). Prav tako 24. oktobra so morali partizani zapustiti tudi Ribnico. Proti Sodražici so odgnali 160 jetnikov, naslednji dan pa v Velike Lašče. Tam so jih 78 odbrali in odpeljali v Rob. 4. bataljon Tomšičeve brigade jih je izročil Loški brigadi; večino jetnikov je zverinsko (obstaja pričevanje) pobila na Mačkovcu (gre za še povsem neraziskano gozdno območje nad Robom in Krvavo Pečjo, kjer so partizani opravili številne posamezne in množične usmrtitve).

Oktober 1944 so domobranci v navzočnosti nekaterih svojcev izginulih eno leto prej odkopali tri jame v Jelendolu. Izkopali so 119 trupel, 92 so jih v krstah prepeljali na ribniško pokopališče Hrovačo in jih tam pokopali, druge pa so odpeljali svojci na domača pokopališča.

Ivo Zajdela (okrajšano)
„Slovenec“, 9. novembra 93
Posređoval: V. Levstik

LA REPETICIÓN de Peter Handke

La traducción al castellano

Peter Handke es austríaco y de origen esloveno. Es uno de los mejores escritores de la lengua alemana en las últimas décadas. En los tiempos de la independencia de Eslovenia se puso de lado de Yugoslavia.

En esta novela, traducida al castellano y editada por Alianza en 1991, trata de un narrador, Filip Kobal, que viaja de Austria a Eslovenia, con el objetivo de encontrar su hermano desaparecido. En su regreso a Eslovenia persigue las señales del idioma familiar preseguido, ya que la lengua eslovena resulta liberadora para quien se siente observado como miembro de la minoría étnica. La narración culmina con el viaje al Carso con sus fenómenos.

VPRAŠANJA ZA JOŽETA PUČNIKA

„Sem samo menedžer“

„Kako gledate na delo vaše komisije?“

Naša komisija si predvsem prizadeva upoštevati že opravljeno delo iz obdobja prejšnje skupščine, ima pa drugačne cilje in sredstva. Mislim, da so dosedanja gradiva v mnogočem neuporabna, ker so povsem „izmikajoča“, posamezne izjave preiskovancev in prič pa niso bile časovno določene. Člani komisije takrat namreč niso podrobno spraševali, kdaj se je kateri dogodek zgodil, katerega meseca in podobno. Zato so pomembna vprašanja ostala brez odgovorov. Glede na to, da je naše delo oblikovati določene sklepe, moramo te zadeve znova zastaviti. Po drugi strani pa so gradiva dovolj indikativna za celotno situacijo, saj je iz njih razvidno, kdo je pripravljen pričati in pojasnjevati različne zadeve, kdo pa se temu izogiba. Glede na to, da ima sedanja komisija za svoje delo tudi drugačna sredstva, to predvsem pomeni, da dosedanje izsledke moramo preveriti in ne smemo ostati pri že sprejetih ocenah. Morda bodo preiskovanci zdaj drugače odgovarjali. To možnost vsekakor morajo dobiti.

V minulem obdobju so zgodovinarji večkrat opozarjali na dejstva, da iz povojnega časa pač obstajajo bele lise, saj materialnih dokazov za prenekateri dogodek preprosto ni, ter da bi zadeve morebiti lahko pojasnili le priče ali preiskovanci. Toda zdi se mi rahlo naivno pričakovati, da bosta denimo Mitja Ribičič in Bojan Polak, za njima pa še vsi drugi, ki jih vaša komisija namerava povabiti na zaslišanja, ob pomanjkaju dokazov pred vami obdolževala sama sebe. Kako gledate na to?

Kot predsednik komisije ne smem imeti vnaprejšnjega mnenja. Mislim pa, da oba gospoda morata dobiti priložnosti, da odgovorita na zastavljena vprašanja, dolžnost komisije pa je, da ugotovi in oceni, ali povabljenca želita odgovarjati ali ne. Morda bo ta pogovor potekal tako, da bomo ob koncu zelo veseli njunih prispevkov k novejši slovenski zgodovini. Osebo to tudi pričakujem. Če pa bomo razočarani, mora komisija tudi to jasno ugotoviti in predstaviti javnosti, potem pa od te točke razmišljati naprej.

Čeprav ne smete dajati vnaprejšnjih ocen, je po vašem dosedanjem vodenju te komisije mogoče sklepati, da pravzaprav zelo natančno sledite lastni tezi o tem, kdo je zagrešil povojne poboje (vlada, KPS, Ribičič, Polak...), komisija pa kot da ima zgolj nalogo to dokazati. Je, skratka, le neizogibna kulisa. Se motim?

V tej oceni se gotovo motite. Naj povem, da vnaprejšnja odgovornost povojne vlade in KPS gotovo ne bi vključeval v delo naše komisije, če Miran Potrč ne bi vztrajal pri tem, da je treba vključiti raziskovanje odnosa zaveznikov do takratne Slovenije. Torej, če že opustimo raziskovanje samega

postopka glede storjenih povojnih zločinov in gremo naokrog, potem moramo videti celoto. V nobenem primeru tudi sicer ne mislim, da je Mitja Ribičič deloval mimo partije in mimo vlade. Saj ni bil neki anarhistični idiot, temveč človek, ki se je natančno zavedal takratne politične resničnosti. Ozna nikakor ni delala po svoje, mimo partije in vlade. Te stvari so bile povezane. Nazadnje, če jih je širil Potrč v eno smer, bomo tudi mi zadeve širili v drugo smer.

Iz tega sledi, da vi pravzaprav vzpostavljate politično ravnotežje v delu te komisije?

Kot predsednik komisije to resnično skušam delati, jasno pa je, da imam svojo strategijo. Tudi lastne jasne ocene in stališča do povojnega obdobja imam, a s tem bom počakal do konca. Ta hip pa sem zgolj „menedžer“ v komisiji in v njeno delo skušam vključevati mnenja vseh navzočih. Nikakor pa ne bom dovolil, da se zadeve kakorkoli zapeljejo na stranski tir in da bi razmišljali tako, kot da je bilo vse, kar se je takrat dogajalo pri nas, borba proti fašizmu, ki jo je mogoče opravičiti z vsemi svinjarji vred. Tega ne bom dovolil, ker sem osebno prepričan, da je bilo bistveno drugače.

Do kdaj naj bi komisija svoje delo vsaj delno zaokrožila in dala prve rezultate?

Prizadeval si bom, da bomo do sredine prihodnjega leta izdelali vsaj prvo poročilo.

Ivanka Mihelčič
„Republika“, 7. nov. 93

Glasbeni odmevi

O Tržaškem oktetu, ki je med nami v Argentini preživel nekaj tednov z uspešnimi koncerti, je njegov poročevalec Koren sproti objavljaj v Primorskem dnevniku bogata poročila o poteku gostovanja. Za konec pa je v dveh nadaljevanjih, ki obsegata skoraj vso stran dnevnika, nanizal nekaj pogledov na zadnje dneve obiska ter opisal pristrčno vzdušje ob njihovih koncertih. Dalj se je pomudil še med obiskom v Bariločah in Mendoza, ki sta mu ostali posebno pri srcu.

O turneji mladih slovenskih pevcev in pianista iz Argentine v Sloveniji je dnevnik Slovenec prinesel tri daljše članke, med njimi pogovor s slikami gostov. O njih so pisali tudi Primorski dnevnik, Katoliški glas, Nedelja in drugi.

V Slovincu je izšel tudi daljši pogovor s profesorjem glasbe in solistom Markom Bajukom iz Mendoze, ki se je sedaj preselil v Ljubljano. Kot kaže ta intervju, je v Sloveniji zelo upoštevan kot zahteven in iskan profesor solo petja.



IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Položaj se zapleta in znova zapleta. Ko je bilo enkrat sklenjeno med Menemom in Alfonsinom, naj se ustavna reforma izvede, se je začel drugi del te dramatične komedije (ali komične drame). Sedaj tečejo pogajanja, kaj in kako se naj besedilo postavi, da bi poleg dovoljenja ponovne izvolitve predsednika, še kaj pozitivnega ostalo od vse te zadeve. In glavne točke bi morale biti odobrene vsaj do 3. decembra, ko se bo sestala državna konvencija radikalne stranke, da potrdi (ali ovrže) sporazum in poveri mandat poslancem, da v kongresu oddajo svoj glas za reformo.

ČAS HITI

V grobih potezah smo točke za spremembo omenili že v zadnji številki. Dodajmo še, da se je zadeva okoli volitve prestolniškega župana razvila v poizkus provincializacije mesta Buenos Aires. To je zadnja poslaščica političnih analistov. Ideja ni originalna. Svoj čas so jo imeli v mislih že radikali, ko so videli, da ni moči bojevati se zoper peronistično nadmoč v Velikem Buenos Airesu. Tedaj so načrtovali združiti predmestje s prestolnico v novo provinco, v kateri bi radikalna nadmoč v mestu samem uravnotežila peronistične glasove v predmestju. Preostali del province Buenos Aires, zlasti pretežno poljedelski in živinorejski, pa bi zagotovil nemoteno vladanje radikalov nad tem problematičnem ozemlju.

Politične okoliščine so tedaj preprečile izvedbo radikalskih sanj. Po volitvah 3. oktobra pa je mogočna zmaga peronistov tako v provinci kot v sami prestolnici dokončno pometla v smeti stare načrte. Sedanja debata nima nič opraviti s tedanjo. Gre le za to, da bi mesto samo enostavno postalo provinca. Središče bi sicer ostalo „prestolnica“, sedež zvezne vlade, „federalni distrikt“. Buenos Aires ne bi imel več župana marveč guvernerja. Mesto pa bi morali razdeliti na več županstev. Vendar je stvar zamotana in praktična izvedba tega tako zapletena, da bo zadovoljivo že samo to, da se odločijo za provincializacijo ali proti njej; ostalo bo uganka za bodočnost. V tem primeru tudi nastane zaplet glede imena: treba bi bilo spremeniti ime mesta ali pa dosedanje province Buenos Aires. Res je neke vrste protislovje, da ima dvoje okrajev, ki dejansko nimata nič skupnega razen medsebojne meje, isto ime. A to spada med najmanjša protislovja argentinske sedanjosti. Je še mnogo drugih, bolj važnih in zapletenih.

Celoten rok sedajega razvoja reforme pa ima kaj omejeno obdobje. In čas teče neizbežno. Teorično bi morala radikalna konvencija 3. decembra potrditi sporazum, enako kot kongres peronistične stranke. Okoli 10. decembra bi poslanska zbornica glasovala zakon o potrebi ustavne reforme (dve tretjini članov) in še pred koncem leta bi zaradi sprememb senat moral dokončno uzakoniti to besedilo. Že marca prihodnjega leta naj bi bile volitve poslancev v ustavodajno skupščino. Pred tem bi seveda tekla huda volilna kampanja. Med majem in julijem bi ustavodajna skupščina dokončno potrdila novo besedilo ustave, z vsemi predlaganimi spremembami.

To je seveda teorija. V praksi pa je opaziti precej nezaupanja tako peronizma do radikalov kot radikalizma do peronistov. Vlada se boji, da bodo radikali končno ves sporazum ovrgli in ne bi bilo časa za izvedbo prej napovedanega plebiscita in novih manevrov za potrditev zakona o reformi. Radikali pa se boje, da jih bodo peronisti izigrali in s potrjenim zakonom uvedli reforme po svoji lastni volji. „Pod-

pis sporazuma med Menemom in Alfonsinom še ni nikako poročstvo demokratičnosti sedanje vlade,“ trdijo zlasti tisti, ki ne zaupajo niti Menemu niti Alfonsinu.

Za potrditev sporazuma je Alfonsín nenadoma prejel na radikalni konvenciji pomoč Angeloza, ki je na potovanju v inozemstvu. Ta se je izrekel za sporazum in za reformo. Kljub temu Alfonsín potuje po državi in si zagotavlja glasove delegatov. Problem je drugačen kot pri volitvah za strankino vodstvo, kjer ima vsaka provinca enako število delegatov. Konvencija sestavlja proporcionalno zastopništvo in najmočnejši okraji (razen Córdoba) odgovarjajo nasprotnikom sporazuma. Le to je v prid Alfonsínu, da opozicija nima enotnega vodje niti enotnega nastopa, zlasti še potem, ko je Angeloz predsedal na sporazumu z Menemom.

ZA KAJ GRE

Zadnjič smo že omenili, da je večina predlaganih sprememb pozitivna. A da je celotno ozadje etično sumljivo. Menemu gre le za ponovno kandidacijo. Alfonsínu pa za politično „vstajenje od mrtvih“. Dokaz je v tem, da je vlada prvotno pristala na vse zahteve sanjuanskega blokističnega senatorja Brava, ko je bil njegov glas edini, ki bi mogel dati vladi v senatu potrebno večino; zatem pa je vse njegove zahteve vrgla v koš, ko se je pokazala možnost sporazuma z radikali.

Sedaj gre stvar še dlje. Menemu je baje že žal, da je v sporazumu sprejel tisto zadevo o „balotaži“. A podpis je podpis. Iz radikalov so iztisnili le znižanje procentov na 45% (prvotna zahteva Alfonsina je bila, da se balotaža izvede, če noben od kandidatov ne doseže 50%, kar je običajno v vseh državah, ki imajo ta sistem). Zavlačujejo tudi vse garancije, ki jih radikali zahtevajo v zvezi z neodvisnostjo oblasti. In prav ta snov lahko pripelje celoten sporazum v slepo ulico. Če Alfonsín 3. decembra konvenciji ne bo mogel pokazati konkretnih koncezij vlade radikalizmu, je lahko usoda reforme zapečaten. Zato je Menem, predno je odletel na dvotedensko potovanje v Evropo in na vzhod, izdal stroge ukaze, naj do sporazume pride.

Seveda, tudi če končno pogajanje med radikali in peronisti obrodi zaželen sad, s tem ni rečeno, da je boj končan. Najbolj zanimivo ob vsem tem bo slediti izidu ustavodajnih volitev marca prihodnjega leta. Tedaj bo težko govoriti o „zvestobi strankam“. Precejšen del radikalov, ki sicer podpirajo reformo, so proti ponovni predsedniški kandidaturi. Proti reformi so domala vse levičarske stranke in tudi vojaška desnica. Rico že sedaj napoveduje oster volilni boj in predstavlja samega sebe kot poroka legalnosti. Isto trobijo na vso silo razni levičarski voditelji. Bo izid ustavodajnih volitev ohranil sorazmerje oktobrskih volitev? Gotovo ne. A če se ohrani sporazum radikalov in peronistov, ni dvoma, da bomo imeli novo ustavo po meri vlade. Ne levica ne desnica nimata še pravega zasidranja med ljudmi in De la Rúa je preveč osamel med radikali, da bi njegova teža pomenila resno nevarnost za vlado.

Kako je spreten Alfonsín, je pokazalo tudi dejstvo, da se že vnaprej odpoveduje predsedniški kandidaturi (kdo bi ga sploh volil?), ponuja pa jo Angelozu. Ta pa ni s tem preveč zadovoljen. Že enkrat mu je škodovalo tako botrovanje. Sploh pa v radikalizmu trenutno obstaja kar pet močnih skupin in sicer pravoverni alfonsinizem, angelocizem, kritični alfonsinizem (Jesús Rodríguez), Convergencia (Casella, Storani, Nad. na 5. str.

Okrogla miza Slovenske kulturne akcije

ARH. MARJAN EILETZ

Skupnost slovenske politične emigracije v Argentini, naša „mala Slovenija“ se je ob priliki demokracije in osamosvojitve Republike Slovenije pred dobrima dvema letoma znašla pred hudimi izzivi, ki so marsikomu zamajali tla pod nogami. Na te je odgovarjala na sicer različne načine, a moramo reči, da z vso odgovornostjo in prizadevnostjo, ki je bila v skladu z njeno narodnostno in idejno angažiranostjo. Danes, ko smo v teku dveh let prebrodli marsikatero začetne dvome in negotovosti ugotavljamo, da se moramo v nekaterih pogledih posodobiti, „aggiornirati“. Soočamo se z novimi izzivi, katere bi razdelil v tri skupine: 1. nova razmerja, ki jih naša skupnost začenja gojiti z Republiko Slovenijo in njenimi ustanovami, 2. revizija razmerja z našo drugo domovino Argentino, s poudarkom na obrambi slovenske narodne identitete, vendar z aktivnejšo intelektualno in kulturno afirmacijo in z uravnovešenim ovrednotenjem naravne integracije v argentinskem svetu, 3. razmerja med nami samimi, med našimi ustanovami, spričo nekaterih sprememb v strukturah političnih in drugih vplivnih organov.

V prvi točki, ki zadeva nove razmere z našo matično domovino, se moramo najprej dotakniti naše medvojne in povojne zgodovine. Mislim, da ni potrebno nanovo utemeljevati izhodiščne točke ali „raison d'être“ našega odhoda iz domovine leta 1945 ter naslednjih 45 let naravnost trmatega vztrajanja v tujem svetu, kar bo brez dvoma šlo v zgodovino kot ena največjih epopej našega naroda. Potrebne bodo mnoge študije specialistov iz različnih humanističnih strok ter, upajmo, kulturniške interpretacije naših umetnikov, slikarjev, glasbenikov in literatov, v povestih in epskih romanah ali pesnitvah, v dramah ali filmih, ki bodo zajeli in orisali vso tragiko, pa odrešensko veličino naših mater in očetov, ki so se s prstmi in zobmi zagrizli v to zemljo, da začasno presadijo vanjo mladike svojih idej, svojih nemirov in svojih upanj. (Bomo imeli kdaj v Argentini spomenik slovenski begunski materi?) Dosedaj največja študija o naši emigraciji je brez dvoma Kermaunerjeva trilogija „Slovenski čudež v Argentini“, iz katerega tu ali tam povzemam kako misel.

Da ne pozabimo, in to je tudi del našega poslanstva, moramo vedno nanovo naglašati, da naša emigracija ne izhaja iz slučajnostnih osebnih odločitev, temveč iz strahotnih posledic holokavsta in dobesednega izgnanstva, oropanja imetja, razbitja družin in najhujšega ponižanja s psovko „izdajalstva“ od strani marksističnih revolucionarjev. Če imamo vedno pred očmi ta dejstva, nam bo lažje razumeti, zakaj smo si slovenski politični emigratni v Argentini izbrali že takoj ob naselitvi stil izoliranosti, kot so to storili večkrat v zgodovini drugi narodi v podobnih razmerah. Imenujmo to izoliranost geto ali kakor koli, zgodovina nam izpričuje, da je bilo to pravilno. Tako smo prebredli teh 45 let in si na podlagi versko in nacionalno pogojenih prvin izoblikovali precej točno določeno identiteto. V takem položaju je bila naša izoliranost kar dobro opravičljiva, saj je bila podlaga za obrambni mehanizem, s katerim smo preprečili poizkuse razdora od strani režimskih partijskih organizmov, na drugi strani pa utapljanje v topilnem loncu brezizraznosti in splošni pozabi na svoj izvor in svoje poslanstvo... Nekoč sem bral, da je npr. v ZDA statistično dokazano, da največji odstotek kriminalcev izha-

SKA je 13. novembra priredila okroglo mizo z naslovom: „O PROBLEMATIKI NAŠE EMIGRACIJE V NOVIH RAZMERAH“. Govorili so: arh. Marjan Eiletz, dr. Katica Cukjati, prof. Vinko Rode in arh. Jure Vombergar. Ker je tema zelo zanimiva, pričenjamo z objavo vseh referatov. Upamo, da se bo še kdo oglasil ob tem k tej zanimivi temi.

ja iz prve post-imigracijske generacije. To se pri nas ni zgodilo in ne kar tako samo od sebe. Vendar pa smo tudi deležni kakšnih negativnih posledic tiste izoliranosti, med katerimi bi omenil predvsem našo auto-konfiniranost na nivo monologa, na „autoreferenco“, ki je kot pojava družbeno-kulturne patologije izhodišče in razlaga za marsikatero nevrozo in psihoze našega človeka. Kljub temu je bilanca daleč pozitivna, saj je bila ta naša izoliranost precej odtehtana s poglobitvijo zaupanja v pravico in vere v Resnico, posredovanih od naših staršev, duhovnikov, vzgojiteljev in kulturnikov. Iz tega dvojnega razmerja med izoliranostjo in med krščanskim etosom se je ustvarila podobna napetost kot v fizikalnem pojavu izmeničnega toka: ustvarila se je tista uravnovešena energija, ki je našo skupnost sproti utrjevala in ji izdelala poseben značaj. Ta pojav je precej nevsakdanji in za mnoge sociologe težko razumljiv, a vemo, da je prav v tej napetosti razlaga za naš „argentinski čudež“.

Ko se leta 1990 začne rušiti komunistični režim, bi pravzaprav lahko pričakovali neko logično reakcijo, logično posledico našega vztrajanja, da ta naš model prenesemo nazaj v domovino. Ob takih ugotovitvah pa se soočamo s kruto realnostjo: po 45-letni naselitvi v tej zemlji se je število rojakov-pionirjev skrčilo na majhno skupino, ki danes ne predstavlja več kot deset ali petnajst odstotkov cele naše skupnosti. Razcvet naših družin v že dveh generacijah pa cela vrsta eksistencialnih problemov preprečuje ta povratak veliki večini naših ljudi. Zadovoljujemo se z delnimi obiski, občasnimi kulturnimi stiki, pa z relativno skromnim zanimanjem za splošni razvoj mlade republike Slovenije. Le malokateri posamezniki dobivajo točnejše informacije in matični tisk, večina se zadovolji z zelo skromno informativnostjo naših tukajšnjih medijev. Opažamo neko rezerviranost, skorajda nezaupanje do vsega, kar se dogaja v republiki Sloveniji. To bi se dalo opravičiti kot neutrušeno pričakovanje naših sanj, ki so nam kazale bolj idealizirano bodočnost. Realnost današnje politične in gospodarske situacije je pač takšna, da je v precejšnji meri odvisna od bivših režimskih funkcionarjev, ki skušajo (kadar jim to pustimo), bojkotirati ali sabotirati ali kako drugače ignorirati naše težnje in pravice. Čeprav je podoben pojav opazati po vseh bivših komunističnih državah, to ne pomaga ublažiti neke vrste razočaranja in malodušja, ki se je polastilo nekaterih. Ta problem v naši skupnosti bo treba rešiti čimprej, ker zadeva našo notranjo moč in ravnavesje. Če so bili kdaj v Sloveniji problemi, do katerih smo zavzemali jasna in trdna stališča, ker je bila strategija tako izbrana, se sedaj v novi situaciji slovenskega pohoda v smeri demokratizacije ne bi smeli zapirati vase, temveč se angažirati v nov način borbe. Nov dostop do novih situacij, nova orodja za mir in zmago resnice.

V tej situaciji morda pogrešamo kakšnih smernic „od zgoraj“. Pozabljamo, da se je tudi v emigraciji marsikaj spremenilo v sklopu vodilnih forumov. Slovenski narodni odbor je že razpuščen, Slovenska ljudska stranka je navidez brez posebne travme prenesla „zaplembo“ svojega sto let starega imena od strani neke nove frakcije

Kmečke stranke, sama se pa vključila v stranko Krščanskih demokratov s sedežem v Ljubljani. Naše dušno pastirstvo se odmika od posvetne države in se osredotoča predvsem na verske zadeve, prav tako kot slovenski škofje. Naenkrat doživljamo občutek, da smo prepuščeni samemu sebi, svoji svobodni volji, svoji osebni odgovornosti. Včasih pozabljamo, da smo si že pred mnogimi leti izbrali jasne cilje, le nismo imeli prilike trenirati se za nove nepredvidene situacije. Podobni smo ptički, ki začne letati. Po prvih padcih in težavah bomo tudi mi kmalu našli novo varnost in ravnotežje v poletu, ki se ga šele učimo. Ta doba zahteva mnogo več zaupanja vase in več tolerance do sobratov, ki navidezno omahujejo, a se kljub temu spet zaženejo v polet. Najslabše pa je iskati zavetja v starem „gnezdju“, zapirati si oči pred realnostjo in se predajati malodušju.

Tukaj pridemo do glavne točke tega razmišljanja: razmerja med nami in med našimi ustanovami. Marsikdo se vprašuje, kdo dandanes odloča o naših skupnih problemih? Ali je to res trojica ali četverica vplivnih oseb, ki ne vidijo potrebe po debati v javnosti in konsenzuiranih odločitvah? Kakšen je smisel naših vrhovnih institucij, ali so cilj samim sebi, ali so pa ustanovljene, da služijo človeku, temu brezdomcu, temu naseljencu v novem svetu, njegovim otrokom, vnukom in še naslednjim rodovom?

Imamo vrsto slovenskih institucij v Argentini, ki morajo danes prevzemati naše odgovornost za blagodejno in smotrno življenje naše življenjske skupnosti v bodoče in v usmerjanju politike naših odnosov do različnih matičnih forumov in institucij. V tem pogledu, se mi zdi, obstajajo nekateri dvomi glede na instrumentacijo naših organizmov kot izvrševalce kolektivne volje, kot nova avtoriteta, ki bi napolnjevala praznino naših bivših „avtoritet“. Mislim na centralno društvo „Zedinjena Slovenija“, ki je brez dvoma zgodovinsko upravičena zasedati prvenstveno mesto med našimi ustanovami, vendar le kot „primus inter pares“, prvi med enakimi. Že več let se na občnih zborih ali drugih prilikah pojavljajo zahteve po reorganizaciji tega društva. Ni moj namen danes načeti tega vprašanja, ker je tema zelo zamotana in predolga leta ignorirana, mislim pa, da bi se naša slovenska skupnost morala lotiti z vso resnostjo in demokratično naravnostjo problema hierarhizacije vseh naših ustanov in društev. Drug, podoben problem je z forumom „medorganizacijski svet“, ki pravzaprav sploh nima točno opredeljenega statusa in pravilnika, niti jasno določenega članstva. Njegovo delovanje sloni na Dogovoru, podpisanemu 25. februarja 1962 med društvom Zedinjena Slovenija in krajevnimi domovi v Velikem Buenos Airesu. Kasneje so se priključile še tri organizacije: Fantovska zveza, Dekliška organizacija ter Zveza mater in žena. V omenjenem Dogovoru stoji, da se mora kasneje ustanoviti „splošni medorganizacijski svet“, do česar pa zaenkrat še ni prišlo. Vse ostale slovenske organizacije so povabljene na nekatere razgovore le enkrat ali dvakrat na leto. Opoziti je bilo že v različnih obdobjih in tudi danes precejšnje politizacijo centralnega društva, kar vzbuja med prenekaterimi Slovenci razumljivo

zaskrbljenost. Ustvarja se videz, da se naša skupnost politično identificira ter celo indirektno podreja političnemu forumu Stranke krščanskih demokratov. Ta stranka je v zgodovini slovenskega naroda brez dvoma izvršila veliko in hvalevredno delo in je bila tudi v dobi zdomstva večinsko priznana, kljub svojemu včasih pretiranemu personalizmu in pomanjkanju demokratičnega duha, vendar bi bilo dandanes, ko se je vključila kot važen akter v aktivno politično življenje v republiki Sloveniji in izbrala svoj izvršni center v Ljubljani, primerno, da se osredotoči na domovinski tok političnega življenja. Tukaj v zdomstvu smo tudi mnogi včlanjeni v to stranko, ker čutimo, da je važno za našo domovino podpirati vpliv krščanskih vrednot v gradnji bodočih slovenskih struktur, vendar na področju delovanja naših organizacij ter v razmerju med njimi njen vpliv mnogokrat ni najbolj posrečen, prav zaradi ozkosti in pomanjkanja čuta za širšo debato med ljudstvom. Zato bi bilo želeli v prid našemu organskemu razvoju in notranji umirjenosti, da bi se naše centralno društvo, ki hoče zajeti vso širino naše skupnosti, držalo ob strani katerihkoli strankarskih mimetizacij. Ne pozabimo, da je v naši skupnosti mnogo ljudi, ki imajo malo drugačne poglede na strankarsko politiko v današnji Sloveniji in v slovenskem zdomstvu. Ta različna mnenja je treba spoštovati in ne imponirati vsej skupnosti enostranko začrtane politične smeri. Tudi vsak naš človek je najprej človeško enkratno bitje, kateremu je Bog poveril svobodo, da si po svoji volji in simpatiji izbira eno ali drugo politično smer ali pa nobeno.

Spomnim se danes tudi slovenskega zdomskega kulturnika, tega tihega ustvarjalca, pesnika ali pisatelja, likovnika ali glasbenika, filozofa ali arhitekta, gledališčnika ali znanstvenika, zasanjanega v iracionalno dimenzijo naše bitnosti, ki prav iz dna svoje realnosti in svojega jaza išče svobodo in resnico ter nam podaja svoje odgovore na vsa mogoča vprašanja, obenem pa tudi stavlja nova vprašanja v tem nenehnem vihnem svetu idej. Tega našega kulturnika bi se tudi splačalo od časa do časa vprašati za kako mnenje, saj smo Slovenci v svoji zgodovini že precejkrat dokazali odrešensko moč kulture.

V sklopu SPE v Argentini obstaja okrog 34 ustanov, ki v veliki večini delujejo že desetletja in žele s svojim delom nadaljevati, pa potrebujejo ne le „očetovskega“ priznanja centralnega društva, temveč tudi dialoga in participacije. Ostane še veliko odprto vprašanje slovenskih društev iz predvojne imigracije, ki potrebujejo našo pomoč in razumevanje. Naloga naše skupnosti v bodoče bo, da postavi nove temelje, legalno in moralno odgovarjajoče, ki bodo usklajevali naše delo v okviru medsebojnega zaupanja, priznanja drugačnosti in neodvisnosti ter osebnega spoštovanja. Marsikako nesoglasje nam bo prihranjeno v prid uspešnemu vzajemnemu sodelovanju, ki je temeljna postavka za dobrobit vsake družbe. Vedno manj je ljudi, ki delajo v skupnosti, vedno težje je zajeti mlade rodove, ki živijo precej drugačno problematiko kot njihovi starši. Tudi z njimi se nam začenja trgati dialog... Ne moremo si privoščiti luksuza, da bi ignorirali kogarkoli ali katerokoli ustanovo. Želel bi le več razumevanja, več dialoga, z eno besedo; več demokratičnega duha. Naša skrb je slovenski človek na tej strani oceana, tako raznolik v svoji naravi, vendar z močnim skupnim imenovalcem: vsi smo ponosni in svobodoljubni Slovenci.

Ali so vsi naši oblastniki legitimni?

Po mojem mnenju ne. A pojdimo po vrsti.

Najprej je treba ugotoviti razliko med pojmom „legalen“ in „legitimen“.

• **LEGALNO** je vse, kar je v skladu z zakoni, ki veljajo v nekem prostoru, ne glede na to, ali so ti zakoni pravični ali ne. Primer: vsa naša oblast „po svobodi“ je bila legalna, ker je bila v skladu z zakoni — čeprav so bili ti krivični.

• **LEGITIMNO** je vse, kar je v skladu z zakoni, ki veljajo v nekem prostoru, če so pravični. Primer: vsa naša oblast „po svobodi“ je bila nelegitimska, ker je temeljila na krivičnih zakonih. Prvi (čeprav ne edini) pogoj za to, da so zakoni pravični, je ta, da so sad neodvisne zakonodaje. Te pa pri nas vse od zmage revolucije ni bilo. Ustava in zakoni, ki ustoličijo nedemokratsko oblast, to je tako, ki ne temelji na volji naroda, so po svojem bistvu krivični.

Potem je moralo enoumje po 45 letih iz sedla — ne prvih demokratičnih vltvah se mu je narod odpovedal in si je izbral nove oblastnike, na drugih volitvah pa spet nove. Ali so vsi ti oblastniki legitimni?

Da je kdo, ki si ga ljudstvo izvoli za oblastnika, legitimen, se zahteva dvoje: neobremenjenost kandidata in demokratične volitve.

• Začnimo pri **VOLITVAH**. Ali so bile pri nas volitve 1990 in 1992 demokratične? Da bi bile res demokratične, bi morali imeti vsi kandidati pri volilni propagandi enake možnosti. Teh pa niso imeli. Med strankami so bile velikanske razlike predvsem glede vpliva na medije, ki so propagirali posamezne stranke in kandidate. Da so imeli bivši oblastniki v tem nezanemarljivo prednost, ve vsakdo. Vse strukture so še do nespoznanosti preprežene s preteklimi

lobiji. Koliko so lahko ob tako neenakih možnostih tekmovalja volitve demokratične?

• Potem pa **NEOBREMENJENOST KANDIDATOV**. V Nemčiji si je nemogoče predstavljati, da bi bivši nacist zasedel kakšno pomembnejše upravno mesto v državi. Ali sedaj, po razpadu NDR, kakšen bivši partijec.

Pri nas, na sončni strani Alp, je marsikaj mogoče. Na primer: tudi to, da si narod izvoli za predstavnike bivše vpletence v zatiralni sistem. (Ubogi narod!)

Vzemimo, da je bil nekdo v enoumju na oblasti ali pa je bil sicer močno vpleten v bivši zatiralni sistem. Ali ima po pravilih, ki veljajo v demokratičnem svetu, pravico kandidirati za kakšno oblastno mesto v demokraciji? Ne, po teh pravilih te pravice nima: s svojo udeležbo v zatiralnem sistemu je izgubil legitimacijo za to. Če kljub temu zaseda v demokraciji kakšno takšno mesto, ga zaseda sicer legalno, a nelegitimno.

Seveda so tudi ljudje, ki so s totalitarnim sistemom sodelovali, kasneje, še v enoumju, so se pa od njega ločili in z njim celó javno spoprijemali. S takim ravnanjem so plačali svoj dolg do demokracije oziroma do naroda in si s tem spet pridobili pravico do udeležbe pri demokratični oblasti.

A kako verjeti tistim vpletenim v višje enoumje, ki so svojo stranko prekrstili ali so celo vstopili v drugo, ki pa z govorjenjem in ravnanjem dokazujejo, da se od svojih prejšnjih misli niso oddaljili? Kdo nam zagotavlja, da se ne bodo k tem mislim tudi v praksi spet vrnili, če se jim ponudi priložnost?

Branko Rozman,
„Družina“, 24. oktobra 1993



GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske latinskoameriške Trgovske Zbornice

SLOVENIJA V EVROPSKI SREDINI. Slovenijo so tuje ustanove, ki se ukvarjajo z ocenjevanjem stabilnosti oz. rizičnosti držav v prvi dobi nenavadno slabo ocenile. Institutional Investor pa je letos meseca septembra na svoji tabeli za Slovenijo naredil precejšen skok za 14 mest in za 6,1 točke. Kar je sploh največ od vseh 133 ocenjenih držav. Tako je Slovenija po razvrstitvi držav v Evropi na 24. mestu, na svetovni lestvici pa ji pripada 61. mesto z 28,6 točkami.

20 TON PERILA bodo „oprli“ in obdelali dnevno v podjetju Perikles d. o. o., novem sodobnem obratu v Trzinu. Gre za slovensko-italijansko-avstrijsko naložbo v višini 700 milijonov tolarjev (10 milijonov mark).

ZRAČNI MOST med slovensko in madžarsko prestolnico bo deloval dvakrat tedensko. Uporabljali bodo letalo madžarskega državnega podjetja Air Service L-410, ki lahko pelje 12 potnikov.

SLOVENSKI PROIZVOD — **SLOVENSKA KAKOVOST**. 23. septembra so odprli pod tem naslovom že tretjo razstavo v dvorani Gorenjskega sejma. V dvorani je bila tudi najbolj pregledna razstava gob v Sloveniji.

ZAVETJE ZDRAVJA — **PONOS DOLENJSKIH TOPLIC**. Z dograditvijo novih in sodobno opremljenih prostorov, so premagali dolgoletno prostorno stisko. Tako imajo zdaj krkina zdravilišča 1500 postelj. Med gosti je približno 25 odstotkov tujcev.

V SLUŽBI ČLOVEKA. Krekova banka se pripravlja na odprtje svojih enot v Novi Gorici, Kopru, Novem mestu, Celju in Kranju. Eno izmed pglavitnih meril za njihovo ustanovitev pa je seveda pričakovana rentabilnost poslovanja. Pobud in želja po ustanovitvi novih enot te banke je iz vse Slovenije veliko. To potrjuje, da si ljudje želijo banko po načelih Janeza Evangelista Kreka, banko v službi človeka.

ČIPKARSKI FESTIVAL v Idriji so imeli letos avgusta meseca. Festival ima mednarodno obeležje. Tudi goriška čipkarska šola je imela svoje zastopstvo. Letos se je v Idriji odprla triletna poklicna čipkarska šola, ki jo obiskuje 28 deklet.

NOVA SLOVENSKA JADRNIKA. V Abidi d. o. d. v Kopru so izdelali jadnico Flechette, jadnico za „vsakogar“, ki stane manj kot 10.000 DEM in bo imela nosilnost petih oseb.

POVRNITI UGLED ŠTAJERSKEMU VINU. Vinogradniško, vinarsko in sadjarsko podjetje Vinag v Mariboru stopa v svojem poslovanju na pot, ki naj štajerskemu vinu in sadju spet vrne ugled. S sejmi in različnimi tržnimi akcijami skuša najti ugled. Kakovostno štajersko vino bo tako iz anonimnosti doseglo svoj prestiž doma in v svetu.

INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA SE JE OKREPILA. V juniju se je fizični obseg industrijske proizvodnje povečal za 0,4 odstotka. Glede na lanski junij se je obseg industrijske proizvodnje povečal v dveh petinah panog in dejavnostih.

ŠTEVILO ZAPOSLENIH V INDUSTRIJI IN RUDARSTVU se je v juniju zmanjšalo za 0,5 odstotka, po poročilu državnega urada za statistiko. Isti urad ugotavlja, da je bilo število zaposlenih v industriji in rudarstvu za 7,4 odstotka manjše od lanskega povprečja.

POSLOVNA PROBLEMATIKA PODJETIJ V SLOVENIJI. Ankete ugotavljajo, da je s prodajo svojih izdelkov zadovoljnih le 38 odstotkov podjetij, 42 odstotkov nima nikakršnih težav s prodajo na svetovne trge. Le 5 odstotkov podjetij pa je še zadovoljnih z naročili iz držav nekdanje Jugoslavije. Večina — okoli 75 odstotkov — se pohvali s primerno oskrbljenostjo s slo-

venskimi surovinami in surovinami drugih držav.

RADENSKO STEINLE SPREJEMA EVROPA. V prvem polletju letošnjega leta so v tem podjetju dosegli 8.703.728 mark fakturirane realizacije. Z mnogimi posrečenimi potezami je Radenska Steinle d. o. o. dokazala, da dobro gospodari, saj ima precej naročil iz vse Evrope. Prav gotovo bi bilo želeli, da bi bilo v Sloveniji več tako uspešnih podjetij.

„POSLEDICE HUDE SUŠE BOMO ČUTILI VEČ LET“, je izjavil minister za kmetijstvo in gozdarstvo dr. Jože Osterc. Količina pridelanega sena vpliva na stalež govedi. Celotna škoda bo verjetno še enkrat večja kot lanska.

NAMAKALNI SISTEM DELUJE. Namakalni sistem Vogršček, ki ima zgrajen le južni krak in oskrbuje z vodo okrog 1500 hektarjev zemljišč, je letos kar uspešno blažil sušo v spodnji Vipavski dolini. Gradnja namakalnega sistema bodo nadaljevali, saj je med kmeti zanj veliko zanimanja.

PRI HIDROELEKTRARNI, ki jo Avstriji gradijo pri Golici, bo Slovenija imela dvajsetodstotni delež, ki bi ji zagotovil 10 milijonov kilovatnih ur na leto. Več pa je negativnih elementov: negativen poseg v okolje, zmanjšan pretok Bistrice in predvsem nenehen strah pred katastrofo, če bi devetdeset metrov visok jez popustil.

TOVARNA PRIKOLIC Adria Caravan pri Novem mestu je letos prodala že 4.200 prikolic, do konca leta pa še kakih 500. Pravijo, da gredo njihove prikolicke dobro v prodajo in bi jih lahko še več, če bi jih imeli na zalogi. Za naslednjo sezono 1994 se intenzivno pripravljajo z novim tipom modernih prikolic Futura.

ŠE NEKAJ ZANIMIVOSTI O STEKLENI STOLPNICI WTC („vetece“) v Ljubljani: je najvišja stavba v Sloveniji, ima 72 metrov, s kletmi vred pa čez sto. V zgodovini World Trade Centrov je to 225. enota v 69. državah in ima menda med njimi danes najmodernejšo komunikacijske naprave. V njem je 95 lokalov, ki bi jih morali čimprej spremeniti v trgovine, a so jih nekateri kupili kot denarno naložbo in čakajo na dobre kupce. Kvadratni meter dograjenih prostorov je stal 3.500 nemških mark, možno pa jih je najeti tudi po 50 mark na kv. meter, čemur je treba prišteti še stroške za telefon in komunikacijska sredstva.

LJUBLJANSKA BANKA bo ponovno znižala obrestne mere s 1. decembrom. Za kratkoročne naložbe obrtnikom se bo znižala letna obrestna mera na 12,5 %, pri investicijskih naložbah od 15 na 14 %. Kratkoročna posojila za izobraževanje se še naprej obrestujejo z 12 %.

PODJETJE RADENSKA je letos sodelovalo na več kot desetih različnih sejmih doma in v tujini. Med najpomembnejša spadata Sejem za prehrano v Kolnu ter Sejem zdravje. Na sejmu v Kölnu je bila prisotna embalaža za brezalkoholne pijače vseh vrst.

GOSTINSKA ŠOLA V TOLMINU je navezala stike s Srednjo gostinsko šolo v Vidmu. Predvsem si bodo izmenjavali izkušnje in predavatelje, se obiskovali ter opravljali prakso na enem in drugem področju. Porodila se je tudi misel o sodelovanju še z sorodnimi šolami v Benetkah in Celovcu.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

19. novembra

1 dolar	126,76 SIT tolarjev
1 marka	74,19 SIT tolarjev
100 lir	7,60 SIT tolarjev

Slovenščina, moj jezik

Ob prejemu diplome mora novopečeni zdravnik prisesti, da bo vedno in do zadnje skrajnosti skrbel za ohranjanje življenja. Slavisti ne prisegajo, matere tudi ne. Vendar je v slovenskem človeku neverjetna moč in volja za ohranjanje slovenskega jezika v neskončni vrsti težkih trenutkov v zgodovini. Vsak od nas mora prispevati svoj delež, vsak po svoji moči in priliki. To smo dolžni svojemu narodu: prednikom, ki so dosegli uveljavljanje v svetu, in našim otrokom, ki imajo pravico prejeti to dediščino čim bolj neokrnjeno.

Ena največjih posebnosti našega jezika je dvojina. V tem smo edinstveni. Tudi

NOVICE S PRIMORSKE

OB KONCU PRETEKLEGA šolskega leta so vsi maturantje — 211 — na slovenskih višjih srednjih šolah na Tržaškem in Goriškem uspešno izdelali.

V NABREŽINI je domača dramska skupina Igo Truden predstavila Kesserlingovo komedijo Arzen in stare čipke v starem domačem narečju. Režirala je Maja Lapornik-Pelikan, komedijo bodo pa ponavljali še po drugih odrih na obeh straneh meje.

OSEMDESETLETNICO sta praznovala dva priznana pisatelja: Vinko Beličič in Boris Pahor. V Trstu in Gorici so ju proslavili z različnimi intervjuji in razgovori.

ZELENI PEGAZ je naslov pesniške zbirke Jakoba Renka. Zbranih je 62 pesmi, ki jih je avtor poklonil Antiki kot modernemu svetu. Je to že njegova četrta zbirka poezij.

točno določenega srednjega spola, kot ga imamo mi, zlepa kdo nima. Kadar pa ti posebnosti treščita, je posebno v tujem okolju težko najti pravo obliko besede. Edina rešitev je slovnica, stara, obrabljena, knjiga, ki bi jo naj vsakdo imel pri roki. V imenovalniku so samostalniki srednjega spola kaj hitro vidni. Vsi se končujejo na -O (ali pod vplivom mehčajočih soglasnikov c, č, ž, š, j pa na -E): OKNO, LETO, MESTO, DEBLO... pa JAJCE, ŽIVLJENJE, MORJE... Kadar imamo dvoje od katerekoli teh reči, nas neke v grlu stisne (če imamo seveda še kaj malega vesti) in potem usekamo kar najbolj nerodno končnico, navadno jo poberemo kar iz množine. Ta zabloda se je zelo razpasla. Ne samo med nami, tudi v domovini. Nekateri se opravičujejo z narečji, drugi spet zagotavljajo, da tako govori ta ali oni imenitni gospod. Resnica pa je le ena: v slovnici zaenkrat ni nobene spremembe. V dvojini se samostalniki srednjega spola končujejo vedno na -I.

Zato si naredimo majhen načrt in ne odnehajmo: vsak dan začnimo z jutranjo molitvijo, z jutranjo telovadbo, s kozarcem vode in z minuto slovnične vaje:

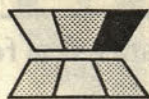
eno drevo - dve drevesi
eno jajce - dve jajci
eno okno - dve okni
eno leto - dve leti
in tako dalje.

To nam ne bo vzelo več kot nekaj minut časa. V zameno nam bo dalo občutek jasnosti in veselja kljub zavesti, da nas čaka dan, ki bo poln težav in neprijetnosti. V mozaiku našega jezika pa bomo očistili kristalček.

Milena



NOVICE IZ SLOVENIJE



SLOVENCI V ARGENTINI

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Tradicionalna veletombola

V nedeljo, 31. oktobra smo imeli v našem Domu zopet vsakoletno tradicionalno sanmartinsko veletombolo. Poleg številnih izredno lepih in vrednih dobitev: hladilnikov, televizorjev, kompjuterjev, freezerjev, mikrovalnih pečic, itd., sta bila letošnja največja privlačnost dva avtomobila. Sreča je doletela z „Senda“ Jožeta Zihlerla (očeta sedanjega predsednika Doma) in dolgoletnega člana in neumornega sodelavca našega Doma. Avto „Golf“ pa je odnesla tukajšnja družina Landi, potem ko je žreb med Andrejem Rezljem in njimi, ki so istočasno zadeli prvo tombolo, tako odločil.

Osebne novice

Krst: V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi je bila krščena **Tatjana Elizabeta**, hčerka Danijela Sušnika ter ge. Ane Marije roj. Erbežnik.

Čestitamo!

Nova diplomanta: Na moronski fakulteti je doštudiral in postal „contador público“ **Marjan Čampa** iz Slovenske vasi.

Na UBA je dokončala študije **Dori Heller-Gorše** in postala „técnica en floricultura y jardinería“.

Čestitamo in želimo veliko uspeha!

V dobrodelni sklad Zveze slov. mater in žena so darovali:

v spomin g. Antona Mokorela: ga. Helena Gričar \$ 30; gdč Rozka Klemenčič \$ 30.

v spomin na pokojne: ga. Pavlina Dobovšek \$ 100.

Aurelio Vidmar, slovenska kri v avstralski reprezentanci

Aurelio in Toni Vidmar sta brata nogometaša, ki igrata v avstralski nogometni reprezentanci. Kot vemo, je Avstralija igrala z Argentino za mesto v svetovnem prvenstvu, ki se bo odigralo prihodnje leto v ZDA.

Imeli smo priložnost pogovarjati se z Aurelijem. Pogovor se je vršil v hotelu Sheraton, kjer je bivala avstralska reprezentanca. Sprejemnica hotela je bila pravi kaos. Časnikarji ter fotografi so v njej kar mrgoleli.

Tako je bilo okolje, v katerem smo se na kratko pogovorili z Aurelijem in sicer v italijanščini. Treba je povedati, da je bil ta intervju izveden pred povratno tekmo. V Sidneyu se je tekma končala izenačena 1:1 (Avstralski gol je zabil Aurelio!). Kot vemo, pa je v Buenos Airesu Argentina zmagala 1:0.

Aurelio, ali sta tvoja starša Slovenca?

Mama je Italijanka, oče pa Slovenec.

Odkod pa je oče doma?

Iz okolice Gorice.

Kje pa si se rodil?

Rodil sem se v Avstraliji in sicer v Adelaidi.

Koliko si star?

Imam 26 let.

Od kdaj igraš nogomet?

Nekako od 10. leta naprej.

Kje pa sedaj igraš?

Sedaj igram v Belgiji pri moštvu War-gen.

Od kdaj pa že igraš v avstralski reprezentanci?

Od 1988 naprej.

Tekma, ki ste jo odigrali v Sidneyu proti Argentini, naj bi štela kot najboljša v zadnjih časih?

Mislil, da je bila tekma proti Kanadi boljša, tekma proti Argentini je bila bolj težka zaradi kakovosti argentinske reprezentance. Zelo sem zadovoljen zaradi gola, ki sem ga zabil proti Argentini.

Je veliko otrok slovenskih staršev, ki igrajo nogomet v Avstraliji?

Veliko jih je, a ne vem točnega števila.

Ali so vsi igralci avstralske reprezentance profesionalci?

Ne, in ravno v tem je veliki problem. Veliko od naših igralcev hodi jutraj delat, popoldne pa trenirajo; se pravi, da so na-

pol profesionalci.

Kaj pričakuješ od povratne tekme z Argentino?

Vsi vemo, da bo zelo težka tekma, vendar je eden boljši od drugega, se ne bojimo, igrali bomo brez kompleksov, dali bomo vse iz sebe in mogoče bomo tudi zmagali...

Mirko Vasle
Okence v Slovenijo

SLOVENCI V ZDA

Konec oktobra je v Slovenski cerkvi sv. Štefa Ana v Chicagu pevski zbor Slovenska pesem priredil slavnostni koncert ob 15-letnici obstoja. Dirigiral je dr. Vendelin Špendov OFM, na klavirju pa je spremljal zbor njegov predsednik Filip Arko. Zbor šteje 33 pevcev, v zadnjih letih se je pomladil, večina pevcev pa sodeluje že od začetka. Ustanovili sta ga dr. Špendov in dr. Lojze Arko.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad. s 2. str.

Fayad) in pa neodvisni (De la Rua, Usandizaga, Montiel). Spor med njimi prihaja do izraza zlasti v borbi za vodstvo poslanskega zbora, ki je te dni potekal v kongresu.

Omenimo še, da se te dni uravnoveša položaj v Glavni delavski konfederaciji. Argentinski sindikalizem še ne najde enotnega nastopa. Nove okoliščine, ki ognjeno žigosajo argentinsko politiko in argentinsko družbo, so kruto ranile nastop in usodo delavstva. Sindikalni vodje niso bili pripravljeni na položaj, v katerem se nahajajo in še vedno nihajo med uporom menemizma in spojitvijo z njim. To prihaja do izraza tudi v težavah imenovanja enotnega vodstva. Še bolj pa v začitovanju politike odnosa do vlade in do podjetnikov.

In še zadnja omemba. Nekaj negativnih podatkov v gospodarskem življenju je pokazalo kako nestabilna je trenutna stabilnost. Vlada bo morala s tem problemom nekaj ukreniti. Kljub opevani porasti, je globalna industrijska proizvodnja enaka obdobjem leta 1987, produktivne investici-je pa dejansko ni. Obzorje ni jasno.

LJUBLJANA — Oglas iz časopisa: „Čeng-šlang, čaj za reduciranje telesne teže po kitajski recepturi (...) Z rednim pitjem bodo izgorele odvečne telesne maščobe, vaše telo pa bo postalo gladko in gibčno (...). Škatljica vsebuje 40 vrečk čaja, ki so garancija za doseg telesne teže. Cena: 699 SIT.“

CELJE — V celjskem muzeju novejšo zgodovine so pripravili razstavo o plezariji po gorah. Povzeli so podatke in predmete, ki so jih uporabljali člani Savinjske planinske podružnice in sedanjega Celjskega planinskega društva. V zborniku so predstavili poti in markacije, planinske pripomočke, dokumente in popis oprave, ki je bila predpisana za izlete v koledarju Slovenskega planinskega društva za leto 1910.

LJUBLJANA — Že sedmič so letos pripravili festival Poletje v stari Ljubljani. Festival pripravlja Društvo za oživljanje kulturne podobe starega mestnega jedra in je letos od 10. julija pa do 3. septembra ponudilo 28 prireditev, ki si jih je ogledalo okoli 30 tisoč obiskovalcev. Ker so prireditve brezplačne (da si jih ogleda čim več ljudi), morajo dobivati sredstva pri oblasteh in od sponzorjev. Letošnje prireditve so stale 250 tisoč nemških mark, od katerih še niso poravnali 70 tisoč. Tudi slovenski glasbeniki prispevajo svoje: za svoje prve nastope ne prejmejo honorarjev.

ZEMUN — V 84. letu je umrl Boris Cijan, pionir slovenskega jadralnega letalstva. Rojen je bil v Gorici. Na njegovo pobudo so na Blokah leta 1938 zgradili jadralni center, v istem času pa je tudi sestavil brezmotorno letalo Galeb, kasneje Skakavca, Aero I in II in končno dvosedežno učno letalo Trojka.

LJUBLJANA — Če je še kakšen slovar manjkal, je izšel še Statistični terminološki slovar. Na stotih straneh predstavlja šeststo slovenskih izrazov, jih razlaga in poišče angleški izraz.

LJUBLJANA — Založba kaset in plošč RTV Slovenija je ob priliki petdesetletnice „primorske vstaje“ izdala kaseto z naslovom 50 let — Zapoimo pesem o svobodi. Na kaseto so posneli izvirne posnetke raznih partizanskih pesmi zadnjih nastopov Invalidskega pevskega zbora in Zbor Srečko Kosovel iz leta 1943. — Morda bi se dalo založbo spomniti, da letos poteka tudi 50-letnica ustanovitve Slovenskega domobranstva in da tudi obstajajo originalni posnetki domobrantskih pesmi, ki bi jih lahko izdali, če ne iz drugih razlogov, vsaj kot dobro kupčijo.

CONFOLONESO, Francija — Na 36. folklornem festivalu je med 16. državami predstavljala Slovenijo Akademski folklorna skupina KUD Študent iz Maribora. Festival ima močno tradicijo in tudi sloves, saj se malo srednjeveško mestece s 3.000 prebivalci napolni s 120 tisoč turisti, ki si ogledajo nastope 700 nastopajočih. Tudi Argentina je poslala svojo skupino.

LJUBLJANA — V prvih sedmih mesecih tega leta so našli v Sloveniji okrog 26.000 kaznivih dejanj, kar je za skoraj eno petino manj kot v lanskem letu.

LOGARSKA DOLINA — Ob stoletnici Savinjske podružnice planinskega društva so odkrili spomenik Franu Kocbeku in Johannesu Frischaufo, velikanoma slovenskega planinstva, ki sta gradila prve kočice in utirala pota planincem v Savinjske Alpe.

LJUBLJANA — Iz ZDA je bila na obisku Moni Kovačič, ki že devet let živi v mestu Bakersfieldu; tam študira in prepeva. Izdala je že nekaj plošč, zadnjo s skupino Talk of The Town. Sodeluje tako pri techno zvoku kot pri klasičnem rocku, vendar ji najbolj leži country. V Sloveniji je izrabila priliko, da je začela načrtovati kaseto z

ameriškim countryem v slovenščini. — Časnikar Mitja Cjuha je začel pisati knjigo o uspehih in drugih doživetjih ene najbolj popularnih slovenskih skupin: Pop Design. Izšla bi še pred koncem leta. Pred Pop Designom pa so dobili svojo knjigo koprski Faraoni.

MARIBOR — V mariborski bolnišnici in sploh v Sloveniji so prvič endoskopsko operirali na pljučih. Za normalno operacijo je treba odpreti prsni koš, prerezati prsne mišice in razmakniti rebra. Za endoskopsko operacijo pa so potrebni le tri manjše, dva centimetra velike odprtine za instrumente in kamero, ki vodi kirurgove posege. Vodja ekipe je bil dr. Jože Antoni.

LJUBLJANA — V živalskem vrtu so zgradili oboro (ograjen prostor za gojenje divjih živali), veliko četr hektara, ki je precej podobna divjini, v kateri so risi doma. Obiskovalci si jih lahko ogledujejo z razgledišča nad oboro. Tako domovanje imajo zaenkrat le še kozorogi, vendar upajo, da bo v bodoče še več živali imele večje in prijetnejše prostore pod Rožnikom.

KAMNIK — Na četrtem mednarodnem raziskovalnem taboru Bistrica 93 so morali spet zabeležiti precejšnjo onečiščenost Kamniške Bistrice med Duplico in Biščami pri Domžalah, kjer zaradi odplak iz ihanske farme Bistrica niti ni primerna za kopanje. Taborniki so se spravili tudi na odpeljavo štirih ton smeti z raznih divjih smetišč na Veliki planini.

BAKOVCI PRI MURSKI SOBOTI — Zadnje čase so se razni gostinci odločili, da bodo privabljali turiste z oživljanjem starega športa — vlečenjem vrvi. Ponekod se nabere kar nekaj ekip in jih morajo razdeliti v skupine ter v kategorije, v amaterje in „profesionalce“. In nekateri priznajo, da se vlečenje vrvi, kot vaba za turiste, plača.

ANHOVO — V pečeh cementarne Saloni so zažgali 353 kilogramov heroína, opija, kokaina, hašiša, LSD in marihuane, ki so jih zasegali v zadnjih šestih letih po Sloveniji. Pri kriminalistični službi Ministrstva za notranje zadeve so porabili eno leto za vse administrativne ukrepe in iskanje najprimernejšega načina. Odločili so se za Salonit, ker ima najboljše tehnične in ekološke neoporečne naprave. V krajevni skupnosti Deskle-Anhovo pa je predstavnik odbora za varstvo okolja povedal, da je le izjema, da ne bodo dovoljevali sežiganje škodljivih odpadkov.

LJUBLJANA — Slovenske železnice so pripravile za tri srede vlak Ringaraja. Vlak s parno lokomotivo je prepeljeval otroke osnovnih šol in vrtcev iz Ljubljane do Celja. Poleg otrok so peljali še nekaj živali iz živalskega vrta, čarovnika in drugo pisano družino, ki jih je zabavala na vmesnih postajah.

LJUBLJANA — Park Tivoli bo do konca leta dobil lepšo in dokončno podobo na delih, kjer so otroška igrišča, pokriti cvetličnjak in očiščeni ribnik. Zanimiva bo tudi ureditev nekaterih cvetličnih nasadov z imeni Cvetna poljana, Motiv štirih letnih časov in Dolina slečev.

LJUBLJANA — Ali veste, kakšne disertacije so letos predstavili novi doktorji znanosti? Drago Zajc: Procesi političnega odločanja v delegatski skupščini. Bojan Tršinar: Vpliv kratkotrajne električne stimulacije mišic medeničnega dna na otroški idiopatski nestabilni sečni mehur in njegove posledice. Marjan Stanek: Numerična analiza betonskih konstrukcij od nastanka razpoka do porušitve. Marjan Markelj: Razpoznavanje govornika na osnovi govornega signala.

KRANJ - Tu se je končala „plakalna vojna“, tako da so postavili v mestnem jedru lepe stebre za lepljenje plakatov oziroma reklamnih sporočil.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljiške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ANGLEŠČINA

Grupalni/Individualni tečaji. Intenzivni za potovanje in odrasle začetnike. Priprava za izpite. Mila Hribar Tel.: 651-5354 - Fax: 627-4242

Se je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandro Iglieš Šef.** Glavarjeva 45. 61000 LJUBLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362 **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglaskov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. **Marko Mustar**; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije oseo-integrirane; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.



LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. **Peguy 1035** - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1.

Pristavska folklorna skupina

vabi na

IV. VESELICO MEDNARODNIH PLESOV,

ki bo v soboto, 4. decembra, ob 20.30 uri.

Sodelujejo: Slovenija, Argentina, Italija, Škotska, Bolivija in Ukrajina.

Vsi lepo vabljeni!

Društvo Slovenska vas

prireja:

Nedelja, 5. decembra — Miklavževanje ob 20. uri

Sreda, 8. decembra — Zaključek slovenske šole po večerni maši

Nedelja, 12. decembra — Članski asado - proslavljanje društvenih jubilejantov in sprejem mladinskih članov

OBVESTILA

SOBOTA, 27. novembra:

Občni zbor Počitniškega doma „dr. Rudolf Hanželič“ ob 17. uri V Slov. hiši.

Sklepna prireditev Slomškove šole ob 19.

NEDELJA, 28. novembra:

Prvo sv. obhajilo ob 9.30 v Slov. hiši.

PONEDELJEK, 29. novembra:

Zvezna seja krajevnih predsednic in predsednikov SDO in SFZ ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. decembra:

Božični kuharski tečaj ZSMŽ.

IV. Veselica mednarodnih plesov na Pristavi.

NEDELJA, 5. decembra:

Informativni sestanek SKD v San Martinu po maši.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Miklavževanje ob 20. uri.

V Rožmanem domu srečanje s sv. mašo in skupnim kosilom.

Proslava Brezmadežne SDO in SFZ ob 9.30 v Slovenski hiši.

TOREK, 8. decembra:

Zaključek slovebsne šole v Hladnikovem domu v Slovenski vasi po večerni sv. maši.

NEDELJA, 12. decembra:

Informativni sestanek SKD v Slomškovem domu po maši.

Članski asado ob 12.30 v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

Mogoče bi vas zanimalo vedeti, da...

— da je v slavnostni dvorani Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani stal tudi po plebiscitu Titov kip, a da ga danes nadomešča Prešernov...

— da je verski tednik Družina doživel — takrat še štirinajstdnevnik — največji razmah v „svinčenih“ sedemdesetih letih, ko je dosegel naklado 120.000 izvodov...

— da je v zadnji svetovni vojni padlo za tujo stvar 24.000 Slovencev, največ v nemški vojski...

Mladika, Trst, št. 5-6

Slovenski krščanski demokrati

vabijo svoje člane na

INFORMATIVNA SESTANKA,

ki bosta v nedeljo po sv. maši

5. decembra v Slovenskem domu v San Martinu in

12. decembra v Slomškovem domu v Ramos Mejiji.

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 9. novembra v 72. letu starosti umrl v Sao Paulo, Brazilija, gospod

Vojko Gabrenja,

zaveden in zaslužen rojak, poročnik Slovenskih domobrancev na Primorskem in soustanovitelj Slovenskega doma v San Martinu.

Ohranimo ga v lepem spominu!

Odbor Slovenskega doma v San Martinu

San Martín, Buenos Aires, 9. novembra 1993.



Gospod, daj ji večni pokoj.

Vsem rojakom in znancem sporočamo žalostno vest, da je dne 9. novembra t. l. Bog poklical k sebi v 92. letu starosti našo drago mamo, staro mamo in prababico, gospo

Frančiško Slovša roj. Tominc

Pogreb pokojne je bil na Vrzdencu v Sloveniji na farno pokopališče.

Zapuščamo jo v žalosti:

sin Peter z družino, Mendoza, Arg.
sin Vilko z družino, Vrzenec, Slov.
sin France z družino, Borovnica, Slov.
hči Ivanka z družino, Ljubljana, Slov.
hči Rozka z družino, Radomlje, Slov.

hči Pavla z družino, London, Anglija
sin Janez z družino, Ljubljana, Slovenija
sin Jože z družino, München, Nemčija
hči Jožica z družino, Nedelišče, Hrvaška

Drago mamo priporočamo v molitev in drag spomin.



Globoko užalošeni sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je dne 9. novembra po dolgi in težki bolezni v svojem 72. letu starosti za vedno zapustil naš dober oče, brat, svak in stari oče

Vojko Gabrenja

Pokojnika se spominjamo v molitvi!

Žalujoci: sin Tomaž z družino,
hči Marija,
hči Tatjana por. Alpino z družino,
brat Ciril z družino ter
sestra Ljudmila por. Romac

San Martín, Olivos, Muñiz in Zagreb, 9. novembra 1993.